

יהו"ה כולל הכל. ומשום זה נאמר ביצקב והנה ה' נצב עליו, שהוא העמוד האמצעי.

דאחר שנקרא ישראל, עולה ביו"ד ה"א וא"ו ה"א, וסוד הדבר - ישראל עלה במחשבה להבראות. מחשבה - חשב מ"ה, ותמצא בו השם הקדוש. ובשכיל יצקב, שהוא ישראל, נאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו, בדיוקן רבנו ודאי. שפאשר תפלתו עולה למעלה, פרוז יוצא מהרקיעים ואומר: תנו כבוד לדמות המלך.

ואין שער שעומד לפני התפלה הזו. אדני שפתי תפתח, להוציא מזון לבנים הקדושים. שבהיכל הזה שם המזון. בנים חיים ומזונות מצד העמוד האמצעי, והוא בני בכרי ישראל. והוא עץ החיים שיוצא מן החיים שלמעלה, והוא העץ שמזון לכלם בו, ותלוי במזל הקדוש הזקן של הזקנים. ובני השכינה, הם ישראל למטה, החיים שלו תורה, המזון שלו תפלה שנחשבת לקרבן.

ובגלות נאמר על ישראל (בראשית 4) הבה לי בנים. והשכינה היא הקרבן של הקדוש ברוך הוא שמקבל אותה בימין ובשמאל ובגוף, ויחודו עמה בצדיק שהוא אות תפלין ואות שבת וימים טובים.

ויש לשאל, למה מתפללים לקדוש ברוך הוא בכמה דרגות? לפעמים מתפללים לו בספירה ידועה ובמדה ידועה, לפעמים תפלה לימין. זהו שאמרו הרופה להחפים ידרים. לפעמים לשמאל. זהו שאמרו הרופה להעשיר יצפין. שהאבא והאמא הם לימין ולשמאל, ולפעמים לעמוד האמצעי, לפעמים

(בראשית כח יב) והנה ה' נצב עליו. דאיהו עמודא דאמצעיתא.

רבתר דאתקרי ישראל סליק ביו"ד ה"א וא"ו ה"א. ורזא דמלה ישראל עלה במחשבה להבראות. מחשבה, חשב מ"ה ותשכח ביה שמא קדישא. ובגינה דיעקב דאיהו ישראל אתמר, (שם א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו, בדיוקנא דמארה ודאי. דכד עלותא דילה סלקא לעלא פרוזא נפיק מרקיעין ויימא, הבו יקרא לדיוקנא דמלפא.

ולית תרעא דקאים קמי האי עלותא. (תהלים נא) אדני שפתי תפתח, לאפקא מזונא לבנין קדישין דבהאי היכלא תמן מזונא. בני חיי ומזוני מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ואיהו (שמות ד כב) בני בכרי ישראל. ואיהו עץ החיים דנפיק מחיים דלעלא, ואיהו אילנא דמזון לכלא ביה, ותליא במזלא קדישא סבא דסבין. ובנין דשכינא אנון ישראל לתתא חיים דילה אורייתא, מזונא דילה עלותא דחשיבא לקרבנא.

ובגלותא אתמר לגבי ישראל (בראשית ל א) הבה לי בנים. ושכינתא איהי קרבנא דקדשא בריך הוא דמקבל לה בימינא ושמאלא וגופא. ויחודא דילה עמה בצדיק דאיהו אות תפלין ואות שבת ויומין טבין. ואית למשאל למה מצלאין לקדשא בריך הוא בכמה דרגין. זמנין מצלין ליה בספירה ידיעה ובמדה ידיעה. לזמנין עלותא לימינא. הדא הוא דאמרו הרופה להחפים ידרים. לזמנין לשמאלא הדא הוא דאמרו הרופה להעשיר יצפין. דאבא ואמא לימינא ושמאלא אנון. לזמנין לעמודא דאמצעיתא. לזמנין לצדיק כל עלותא סלקא לדרגא ידיעה. אלא